

פרק כהן גדול

מתניתין:

גמרא:

כהן גדול וכן נזיר⁽⁶⁾ אינן מיטמאין אפילו לקרוביהן שמתו.⁽⁷⁾

ומבארת הגמרא:

בשלמא, זה פשוט בביאור מחלוקת חכמים ורבי אליעזר בכהן גדול ונזיר — שהאי, חכמים, סבר שכהן גדול עדיף.

היו שניהם — כהן גדול ונזיר — מחלכין בדרך, ומצאו מת מצוה שאין לו קוברים ושניהן מותרין ליטמא לו:⁽⁸⁾

ואילו האי, רבי אליעזר, סבר שנזיר עדיף.

רבי אליעזר אומר: כיון שיש כאן שנים ודי באחד מהם, לכן יטמא כהן [גדול וכל שכן כהן הדיוט], ואל יטמא נזיר.

א. כהן גדול מושחים אותו בשמן המשחה שעשה משה.

וחכמים אומרים: יטמא נזיר, ואל יטמא כהן [הדיוט וכל שכן כהן גדול].

במשיחה זו הוא נעשה לכהן גדול.

אמר להן רבי אליעזר לחכמים: יטמא כהן, שאינו מביא קרבן על טומאתו,⁽⁹⁾ ואל יטמא נזיר, שהוא מביא קרבן על טומאתו.

כמו כן, כהן גדול שנמשח בשמן המשחה נקרא "כהן משיח".

אמרו לו חכמים: אדרבה! יטמא נזיר, שאין קדושתו קדושת עולם,⁽¹⁰⁾ ואל יטמא כהן, שקדושתו קדושת עולם.

אך משגנו המלך יאשיהו את שמן המשחה [כמבואר ביומא נב ב], היו הכהנים הגדולים מתקדשים על ידי שהיו עובדים בשמונה בגדים של כהן גדול.

יטמא להם במותם.

6. בתוספות ביארו את הטעם שהקדים התנא כהן גדול לנזיר, שהוא משום שפרשת כהן גדול כתובה בפרשת אמור הקודמת לפרשת נשא שם נאמרה פרשת נזיר.

8. בגמרא יתבאר המקור לזה, שהן מיטמאין למת מצוה.

7. שלא כמו כהן הדיוט שהוא מיטמא לשבעה קרובים, ומשום שבכהן גדול כתוב [ויקרא כא יא]: "ועל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא", ובנזיר כתוב [במדבר ו ו]: "על נפש מת לא יבא. לאביו ולאמו ולאחותו לא

9. לשון המאירי הוא: מפני שהנזיר טעון בה גלוח וקרבת וסתירה.

10. כתבו התוספות: ואפילו אמר "נזיר עולם", מכל מקום סתם נזירות הוי שלשים יום; וביאר